



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ  
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ  
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

## SUMARI

Homenatge a l'Ignasi Iglesias.—Per la bona memòria de Don Antoni Gaudí, (Una biografia).—Eglogues i altres poemes, (Llibres pòstum de Joan M. Feixas), A. Busquets i Punset.—(Poesia), Emili Donato Prunera.—Cendres...!, (poemes de la vida prosaica), Joan Tur.—Corrandes, J. Gelabert i Crosa.—Passant l'estona, (La timidesa del meu amic), C. Pruneda Balot.—Del llibre «Grans de sorra», J. Alemany Borrás.—(Clixé). S. Jordi.—Orquestra da Camera, A. C. M.—Temes Sardanístics, (Aplec de la sardana). C. Pruneda Balot.—Del llibre "Hores del poema eròtic", Ramón de Curell.—Crònica local.—Registre Civil i Moviment del Port



*Preu: 50 Cts.*

LLORÉNS . Obradors Tipogràfics . Palamós



**FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics**

**Tomàs, Solés i Cia., en Cta.**



CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6



CAP DE SANT SEBASTIÀ :::: PALAFRUGELL  
**HOTEL RESTAURANT**  
dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a  
la carta . Còmodes habitacions

Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

**EMILI NOYA**

INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

*Casanovas*

*Sastre*

*Palamós*



**SASTRERIA  
LLORENÇ VIVES**

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

**J. Amat i C<sup>a</sup>**

DISPESES I CASA DE MENJARS  
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós



ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

**H. Blanco Bañeres**

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A ::  St. Honorat, 1 i 3

---

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS  
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)  
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A  
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL



Piçarra Artifi-  
cial Marca

# ROCALLA

Representant gene-  
ral per la província  
de Girona.

**J. Oller. Cervantes, 24. Palamós**

TELÈFON, núm. 52

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken  
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::  
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA  
MESSERFABRIK REINSHAGEN  
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

*Jacob Weis &*

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428



**Despacho:**

Calle Cotanda, 6  
Librería

**Valencia**

**TALLERES**

**Alcudia de Carlet**  
(Valencia)



# Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació,  
del passeig i al costat de l' administració d' automòbils

Habitacions confortables - Espl ndit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D' AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

## ORBIS, S. A.

### BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines - Multicopis-  
tes -::- Màquines per calcular i dem s invents  
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona

Clar s, n.  5



Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Tel f. A. 458

## Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VI NALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port - Bou, Cerb re, Ir n i Hendaya

Carrer Cristina, 2. Tel fcn 1692. Barcelona



**CEREBRINO  
MANDRI**

**CURA EL DOLOR  
DE CABEZA,  
NEURALGIAS, DOLORES  
NERVIOSOS O REUMATICOS  
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER  
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

## Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y en general, en todo ataque agudo de dolor una cucharadita disuelto en agua, una, dos o tres veces con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces repartidas durante el día en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por **Francisco Mandri**, Médico y Químico Farmacéutico en su Laboratorio, **Escudillers, 6, Barcelona**





*RAMBLA DEL CENTRO, 27, D<sup>ra</sup>l.*  
*ENTRADA: CALLE COLON, 1*

*Barcelona*

*Al saludar als seus amics i distingida clientela, es complau en manifestar-los haver rebut un extens i variat assortit en genres d'alta novetat, per a entretemps i istiu, i al ensem participar-los que des de el 28 de Març a 1.<sup>er</sup> d'Abril pròxims em tindran a les seves ordres en l'Hotel Trias.*

*Casa fundada en 1869.*

*PREUS MODERATS*





MINISTERIO DE CULTURA

Barcelona

PARTE DEL MINISTERIO DE CULTURA

Al saludar a los señores amigos y distinguidos señores, es un honor para nosotros manifestarles que el día 28 de Mayo a las 10 de la mañana se celebrará en el Hotel... siempre participarán los señores que deseen en el Hotel... ramos en adelante a los señores amigos en el Hotel...

PRENSA MODERATA

Casa fundada en 1869



# MARINADA

## Homenatge a l'Ignasi Iglesias

(MARINADA, s'adhereix amb fervor al següent Manifest d'Homenatge signat per els elements més prestigiosos de l'intel·lectualitat catalana).

«Amics i admiradors de l'Ignasi Iglesias que de llarg temps desitjàvem palesar el nostre afecte tant vers l'home com vers la seva obra, aprofitem aquest instant del magnífic triomf de «La llar apagada», que ha fet vibrar les fibres més íntimes de la nostra sensibilitat, per a ofrenar-li una festa d'homenatge que concreti l'entusiasme i la veneració pel poeta, per l'home pur, per l'altíssim autor dramàtic, per l'esperit jove, ple d'il·lusions i energies, reintegrat gloriosament, després de llarg silenci, a les lletres de Catalunya.

No volem prendre per motiu de la festa el que la seva darrera estrena assoleixi un nombre copiós de representacions, car aquesta circumstància és purament ocasional i no vol dir res més que una reputació en la història gloriosa de l'Ignasi Iglesias; però tampoc podem desaproveitar-la, perquè avui no tenim dret a de xar passar per l'instant que vivim cap vibració de l'ànima col·lectiva entorn dels homes representatius de les valors més pures.



Volem, doncs, que el nostre homenatge modest, però amarat de sinceritat, sigui per al poeta popular, per al qui ens ha fet sentir tota la poesia més íntima de les ànimes humils; per al qui ha cantat amb veu trencada pel plor la vellesa sagrada, el treball dignificador, la maternitat redemptora de totes les impureses de l'amor, els costums plens de bonesa i alegria del poble nostre, l'elegia dolorosa de les llars fredes on el caliu és mort sense esperances. Volem retre també el nostre homenatge a l'home íntegre, a l'home nostre, que, privadament i públicament, ha viscut els principis sagrats d'honradesa, de bondat i de justícia; a l'home que per cantar, per a sentir, per a viure, s'ha mogut sempre a impuls d'un amor i un ideal únics.

Volem encara més; que aquestes festes no puguin ésser interpretades per ningú com el deute que es paga a qui ja ha complert la seva tasca. L'Ignasi Iglesias no ha finit pas, encara que la neu dels anys comenci a ungir-li el front amb un argent immaculat. Ara torna al camí que s'ofrena davant d'ell encara llarguíssim; i, si la testa es corba un poc cap a terra, com si sentís la fatiga de la glòria, porta damunt el pit, estrenyent-les amb tots dos braços com una garba florida, les obres noves que hi d'ofrenar-nos ell, el treballador infatigable, i que són com una primavera precursora de la fruitada d'un istiu ubèrrim.

Per tot això el sotasignants volem aplegar-nos i demanar la vostra companyia en la funció d'honor que tindrà lloc el dia 4 de febrer, a les deu de la vetlla, al teatre Novetats, així com compartir amb el mestre, el diumenge dia 6 de febrer, el pa i el vi en un àpat d'amor a ell en el qual tots plegats poguem ofrenar-li, en el caliu d'una llar simbòlica, abrandada pel nostre entusiasme, el foc de l'ànima col·lectiva de la terra de Catalunya.»

N. de la R. — Sentim, no haver pogut publicar fins avui aquest manifest que segurament els nostres llegidors hauràn ja llegit en la premsa diària, però ho fem amb gust perquè ell expressa la millor forma com calia homenatjar a l'Iglesias, doncs ja sabem que els actes celebrats ressonaren entusiàsticament per tot Catalunya.



# Per la bona memòria de Don ANTONI GAUDÍ

## Una biografia

En la tasca a la que per la bona memòria de D. Antoni Gaudí se sent justament obligada l'obra del Temple de la Sagrada Família, i li fa publicar sense parar en els números ordinaris i extraordinaris del seu butlletí, articles inèdits que donen a conèixer en tots sos caires maravolloses la personalitat venerable del genial arquitecte, i hi reproduceix els més interessants treballs d'aquí i d'arreu, cal remarcar la biografia del seu eximi arquitecte, biografia que acaba de treure de prempses.

En els quaranta dos anys de direcció de les obres de la Sagrada Família D. Antoni obrí de tal manera sa vida i son cor als qui tenien cura d'elles que gairebé podria assegurar-se que sols aquests poseeixen les notícies certes de la vida del gran Gaudí. Vet-aquí la valor singular d'aquesta biografia, tot i les seves curtes mides: és com un tast d'obres més grans i biografies més amples que en l'esdevenidor deuran publicar-se.

Aquell Gaudí venerable que petjava amb pena els carrers de nostra ciutat ens sorpren escalant les Malheïdes i entrant a peu, com excursionista, per França única vegada que traspassa la ratlla fronterera si s'exceptúa el viatge pel Nord Africà amb el Marqués de Comilles, declaració constant de D. Antoni que esvahiria suposicions nades d'un romantic article d'en Maragall, aixís com altres notícies donades per en Ràfols. Aquell Gaudí, descuidat de sa persona, vers qui hi hagué ma cristiana que allargà almoïna, no admesa, ens és descobert com magnànim donador de terres, llibres i cabals a la Mitra Tarragonina, a la Biblioteca de Catalunya, a la Mancomunitat, al Sant Pare i al morir deixa tot son modest capital al Temple de la Sagrada Família, l'obra maravollosa que li déu la Barcelona que en mig any llarg no ha sapigut tenir el gest decorós d'onorar la seva memòria no ja en el gran Temple, ans ni tan sols cobrir una modesta suscripció per a fundar el «Llit Gaudí» a l'Hospital de la Santa Creu.

L'obra i la persona conegudes d'aprop i estimades de cor, omplen les pàgines d'aquesta concisa biografia publicada en el Calendari Josepí, biografia que serà basament obligat per a tots els qui en el pervindre estudiïn l'home i l'artista maravollós.



## Eglogues i altres poemes

Llibre póstum de Joan M.<sup>a</sup> Feixas.

En Joaquim Ruyra prologa el llibre del joveníssim prèvere fill de Sant Esteve d'En Bas, poblet deliciós entre la Garrotxa i la vall d'Hostoles. El pròleg ens acaba de fer simpàtica la recolta poètica feta pels companys del malaguanyat escriptor. Garba prenyada i flairosa de bon grà.

Afanyosament hem seguit i resseguit la producció poètica de Mossen Feixas, quin inici en «*Gemmes*» publicades arran de sa Missa nova, ens revelà una vera potencialitat literària. Tant de millor que l'aplega d'ara no sigui d'escrupulosa selecció i que s'hagin respectat aquelles tares (?) gramaticals insubstituïbles per mor de no mutilar la forma i el fons originari, com es confessa en nota.

Per el que diu Mestre Ruyra, per el que diu Manuel de Montolíu, per el que diu Mossen Fonts, a propòsit de l'intromissió de formes mètriques a la nostra versificació, de lo que tant se preocupà el malaguanyat poeta i expert llatí, sentiem desig de parlar de l'autor d'aquest nou llibre, a qui coneguerem en una matinada tardoral al plà de Les Preses, tornant del Santuari de Les Olletes, tan ben cantat per l'enyorat poeta.

«MARINADA», la xamosa revista palamosina ens dona avui l'ocasió que aprofitem, justament al trobar-nos amarats del dolç perfum d'ègloga que senyoreja tota, o casi tota, la produc-

ció novella de Mossen Feixas, qui llastimosament s'alaferí al contacte de l'airada de preciosisme que ha nigradesnaturalizat la poesia catalana. L'encantament seu enfront la Naturalesa, quins recòndits secrets sapigué trobar, quina plenitud no hauria assolit sens els indecisos papalloneigs que tant el feren marradejar per caminals insegurs i dubtosos!

O si no, repareu com s'enlaira i amb quina claretat modula llurs cants quan no el preocupa res exterior a n'ell i a despropòsit d'ell.

Comencem per el «Poemet matinal del convent» que prou s'adiu al seu temperament i a la seva vocació probada. Els versos de les estrofes filen com els regalims de les fonts frescals i dolllen en «La cabanya vella», «L'oració dels pastors», «La nit en la ciutat muntanyenca», «La font que neix», i «Camí dels estranys» fins a desbordar-se impetuosos i avassalladors en «Mireia» i «L'encís del gorc» on s'hi concentra tota la potencialitat creadora i la mel d'una dicció clara i castissa que habem retrobat ara mateix en «*Picarols*» i «*Randes*» del poeta de la Segarra, N'Íglesias Guizard, qui ha triomfat gloriosament amb «*Virgilians*» «Anant pel mon,» collaret de sonets, alguns insuperables. Mossen Joan Feixas de no haver-se subjugat extremadament al classicisme, maldant són estre per amotllar-lo a una mètrica atu-



atuïdora que no deixa copsar bé la frescor de la dèu poètica, hauria assolit aquella claretat absoluta que no cal enmatllevar a altres literatures. Com diu Mestre Ruyra, la gran onada romàntica gairebé no l'havia tocat. Llàstima, perquè vé a ésser la salpícor, el condiment per la vera intel·lectualitat. Les intentones actuals d'intromissió i adaptació no derrotaran pas les formes usuals, ja populars, ben amotllades al geni de la nostra llengua. Mossen Costa i Llovera trobà el terme mitg justíssim que feu tan estimables ses «*Oraciones*» Carles Riba? El Doctor J. M.<sup>a</sup> Llovera?... Amb Mossen Feixas sols intentàren. L'èxit...

Enfront de «*Eglogues i altres poe*

*mes*» no ens infundim en l'escatir de formes clàssiques ni romàntiques. Hi ha poesia i prou, en sa major part ben enmotllada. Ja és sort en l'època actual de desviacions e incertituds.

La tasca de Mossen Feixas farà un paper excel·lent en l'inventari de la producció novensana a Catalunya. Escalts de simpatia produirà per temps que passi la lectura de les èglogues i poemes que tan pulcrament ha estampat N.<sup>o</sup> Octavi Viader, de Sant Feliu de Guíxols, un de nostres millors mestres d'impremta. Amable és, també, la diligència dels que han portat a terme un homenatge tan cordial i tan encertat.

ANTON BUSQUETS I PUNSET

\* \* \*

Ton riure seré ta veu amable  
 tos ulls negres com la nit  
 espurnes d'un foc inapagable  
 encenen el meu cor dintre del pit.  
 Ton rostre és el bocí de cel  
 per on apunta l'aurora,  
 tos llavis són tan dolços, que l'abella  
 [brunzidora  
 prodria treure'n mel.  
 Tu ets la que quan albira  
 prop de mi  
 —se'm torba la vista quan té miro  
 i tot volguent parlar-te, rés té puc dir  
 Vodlria cantar-te una bella cançó  
 feta de l'anhel més pur del meu cor  
 amb notes que fóren, només planys de  
 [l'amor  
 que per tu sento jo.

EMILI DONATO I PRUNERA



## CENDRES..!

### Poemes de la vida prosaica

Un sobre groc per l'acció del temps?  
 Què hi deu haver, em demano? El des-  
 cloc. Poca cosa i molt. Gairebé una  
 viola. Efectivament un vers i una flor.  
 Millor dit, les cendres d'una flor. Qui  
 va donarme aquesta? Lola, la gaia don-  
 zellina, Agnès la del rostre de Madona?  
 Cap d'aquestes. Les flors qu'em do-  
 nàren es marciren i fóren llençades  
 igual com es marciren els seus records  
 dins mon cervell. Va ésser Ella, l'única,  
 la que per anys que passin sempre re-  
 cordaré. La Roser, la que m'havia fet  
 somniar un pervindre bell, la que creia  
 que em deslliuraria per sempre del meu  
 sofriment de misogènia i mentres ma-  
 quinalment acabava de trencar les res-  
 tes de flor, vaig recordar:

—No et fiïs de cap dona, em digué  
 l'Eduard.

—No em fio de cap, més ella, no  
 és una dona, és quelcom superior a la  
 carn, és l'ideal fet donzella, la discreció  
 feta modista, l'amor sense sensualitat.  
 Per mi ho será tot. Lo que he perdut i  
 lo que no he tingut. Mare indulgenta  
 que em guii, germana que em perdoni,  
 amiga que m'aconselli, tot aixó i més  
 encara, li vaig respondre jo en un es-  
 clat de sinceritat.

—Pobre Joan, veig que sembles un  
 vertader enamorat. Em sembla que  
 aquesta mossa t'ha robat el cor. Si vols  
 escoltar un consell no té deixis engar-

xolar. La vida de solter amb els encisos  
 que té que hom no sap apreciar fins que  
 els ha perdut. No val la pena? I tot  
 ço vols perdre per una mosa.

Es tan bella! L'estimaries de se-  
 gur si la veiessis! Es tan sincera!

—Sincera no hi cap dona que ho si-  
 gui. Totes m nteixen, totes troben les  
 paraules d'amor agradoses més fingi-  
 des, totes elles es venen, la que no per  
 unès monedes, per una joia, les més al  
 casar se com un negoci, altres per ser  
 més lliures, més totes es venen.

Les paraules de l'Eduard, ho recorde,  
 em feien molt mal. Comparar a  
 la Roser amb les altres dones! Mai.  
 Ella era única, era el tot, les altres el  
 res.

—No hi dubtis, Joan abans d'enre-  
 darte amb un compromís seriós, prova-  
 ra, dígal-li que la teva fortuna s'ha es-  
 vaït, que has de treballar per viure, i  
 veuràs la resposta.

—Ja sé quina será, que m'estima a  
 mi i no als diners. M'ho ha dit mil i mil  
 vegades. Més, no hi fa res, l'hi dema-  
 naré, aixó en donarà ocasió de oïr altre  
 volta ses divines paraules.

I carrer Pelai avall, anava rient...  
 Com riurà la Roser, quan després de  
 dir-li la fingida notícia, i de veurer la  
 cara tota sèria que li faria, li tornaria a  
 dir que era una mentida.

Començaven a sortir les compa-  
 nyes del taller. Ella, al fi.



—Roser, bona nit.

—Caram Joan, quina cara més sèria que fas, em feu ella.

—La de circumstàncies. Si no estigués segur del teu amor, fins dubtaria i tot en di-to. Més sàpigues que una baixa de valors m'ha arruïnat del tot. Sols em resta el vestit que duc. Més perquè t'apartes, qu'et passa?

—Res no, li queda Joan?

—Ja li dic sols el posat. Més no hi fa res. Treballaré per tu, em faré un home.

—I mentres tant Joan que faré jo? No n'és possible esperar, ma joventut passa i a. Ho sento molt, més a «casa»

no em permetrien mai un casament com aquest? Ho compren, veritat?

Massa que ho comprenc. El meu cor trocejat havia fet il·lusions de ventures i la realitat grollera les havia desfet. Creia amb una deesa i em vaig trobar amb una dona.

I avui sols en resta aixó. Un vers dolent que vaig escriure-li! Il·lusió dels vintidós! Una flor que và donar-me. Tot ha passat, les cendres de la flor es confonen amb les cendres dels meus cabells. A ella ja fa temps que vauig perdonar-la, a l'Eduard l'amic no el podré perdonar mai!

JOAN TUR

## CORRANDES

De porta en porta demana  
el pobre que va a captar;  
jo, d'amor pobre captaire,  
no goso en ton cor trucar.

Tu del meu amor fas mofa,  
i tothom que et sent, em plany;  
si a estimar mai arribessis,  
Déu te'n guard del desengany!

Quan el cor llença un sospir,  
diu que va on el cor l'envia.  
Ai, dolç sospir meu d'amor,  
qui et pogués fer companyia!

Sol enlluernar els homes,  
dels títols la brillantô:  
fràgil llustre d'enganyifa  
com el llustre del llautó.

De la rosa de l'amor,  
cada fulla és una pena  
qui omple de neguit el cor;

i si del cor a la branca  
s'esfulla d'amor la flor,  
llaga hi queda que no es tanca.

JOAN GELABERT I CROSA



## Passant l'estona

### La tímidesa del meu amic

L'altra nit tenia la ploma a la mà per a escriure qualche cosa i, francament, no trobava en la meua imaginació per més que la escorcollés res interessant per a traslladar a les blanques quartel·les, quan de sobte vaig recordar-me d'un amic meu que, sense saber com, havia deixat de veure'l i, té! vaig dir-me, ja tens tema.

Els qui llegeixin aquestes ratlles, si hi ha algú que les llegeixi, es diran que de res els ha d'interessar el meu amic. Però jo, que el vaig tractar en un ambient una mica relliscós, quasi asseguraria que sí.

El meu amic als vintíun anys no era ni alt ni baix, ni bell ni lleig, ni magre ni gros, estava bé. No tenia cap vici però sí un flac i eren les dones, i això no crec que sigui cap vici més aviat diria una necessitat, almenys en els homes de la manera d'ésser com ell.

Havia tingut cinc o sis xicotes i a fé que hi era especialitzat en aquest gènere.

Cinemes i balls eren el seu lloc d'acció. D'aquests locals si sempre no pescava xicota, sabia aprofitar-se'n almenys abastament.

Jo l'havia seguit mantes vegades i era una suavitat la manera que se les engiponava per a convencer les noies.

La seva vèrbola era contundent, no fallava.

A demés, val a dir-ho, era un perfecte *dandy*; vestia i es portava elegantment. Adhuc en el ballar mostrava el seu *dandysme*. Ningú com ell per filigranejar els punts de moda i recalcar la galta en la de la balladora.

Un dia va dir-me que estaria temps en compareixer per saraus. Tenia un compromís en un *cine*.

Després d'unes setmanes sense veure'l, vaig deixar-me caure en el cinema on hi sabia al meu amic.

Vaig trobar-lo enraonant amb una noia i per primera vegada va estranyar-me el seu comportament.

Parlava amb ella enamoradament i mostrava's quiet com si l'invadís una gran tímidesa.

Quan sortí del cinema acompanyant aquella noia i les seves amigues, vaig fer-me el trobadís i, separant-se d'elles, parlàrem ràpidament. Allavors compenguí el perquè de la tímidesa del meu amic: estava enamorat.

El meu amic tant cap vert havia estat girat al revés.

Jo he tornat freqüentant els balls; a ell no he tornat a veure'l més.

Ai amor com canvies els homes!

c. PRUNEDA BALOT



## Del llibre «Grans de sorra»

pròxim a publicar-se

## CANT DEL PROGRÉS

Sóc fill de la Ciència, la deesa  
 que capgira amb són màgic accent  
 el vell ésser d'aquest món fet d'escò-  
 [ries  
 curull de rutines, tot ell un femer.

De la mare que un jorn va crear-me  
 en respiro el vívic alè,  
 i mon pare, el geni, m'alenta  
 portant-me en ses ales més ràpid que  
 [el vent.

No m'aturen ni idees ni pobles,  
 no em deté ni la terra ni el cel,  
 puix la força que el meu vol impulsa  
 és més potent, és obra de Déu.

Jo trosséjo rutines i imperis  
 del passat no em recordo per res  
 i ensenyant al feble home més rutes  
 sens mai aturar-me segueixo corrent.

Són contats els mortals que'm se-  
 [gueixen,  
 els que tinc a tot hora prop meu,  
 i aquests són dels que's deien un dia  
 Colon, Galileo, Plató o Gutemberg.

Els altres  
 món rastre  
 han de resseguir,  
 qu'entrera

sols queden  
 els que no m'han vist.

La marxa  
 no'm cansa  
 ni'm cansarà mai,  
 ma feina  
 és eterna,  
 jamai finirà.

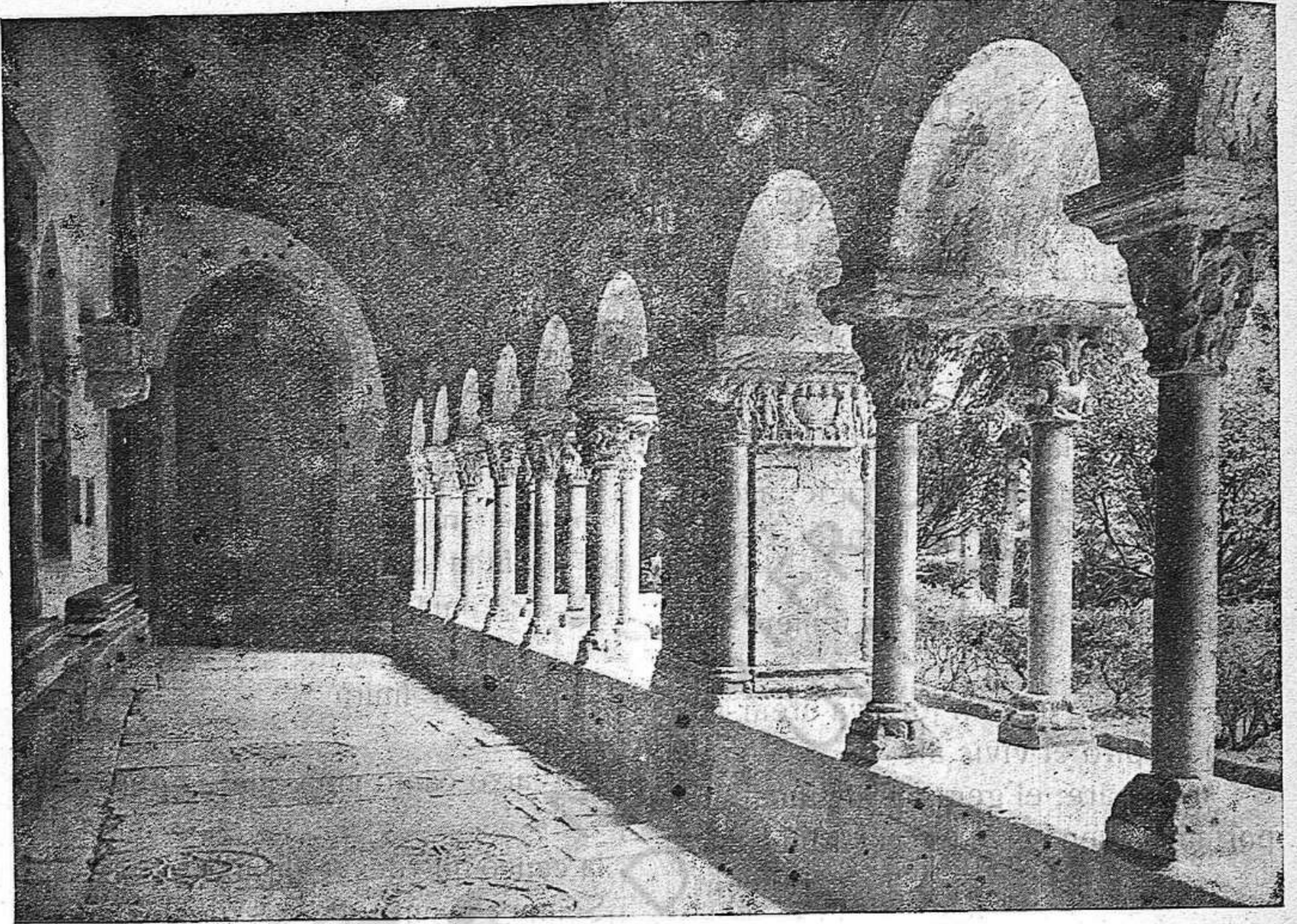
Per això canto amb ma veu resso-  
 nanta]  
 la cançó que desvetlla als mortals:  
 Sempre avant! dic als pobles que  
 [em busquen  
 Si vénen són lliures, si es queden es-  
 [claus.

Canto avuí des de dalt del Pireneu  
 perquè em senti aquest poble de  
 [braus  
 aquest poble que un jorn va seguir-  
 [me  
 omplin de sa història els fulls més bri-  
 [llants

Vina amb mí, dolça Pàtria estimada,  
 que tindràs com un temps bon com-  
 [pany.  
 El Progrés els fils borts no els esti-  
 [ma:  
 vol que estimin sa Pàtria i enfonsin ti-  
 [rants.

JOSEP ALEMANY I BORRÁS





S. JORDI

## Detall del Claustre de la Catedral de Girona





## Orquestra da Camera

Fou un gran encert per part de la Junta de la nostra Associació, donar a conèixer les excel·lents qualitats que honoren a tan bella constitució musical coneguda arreu per «Orquestra da Camera» i dirigida pel ben llorejat violoncel·lista B. Gálvez Bellido.

«Fundada l'any 1913 a Barcelona «L'Orquestra da Camera» i dirigida pel mestre Rabentós assolí arreu d'Espanya els èxits més falaguers que mai hagin abastat entitats musicals hispanes. L'Orquestra da Camera fou, aviat, una de les agrupacions més importants d'Ibèria.

L'Orquestra da Camera recorregué durant quatre anys consecutius la majoria de les Societats Filharmòniques espanyoles, guanyant a cada concert triomfs clamorosos. La novetat del conjunt, la perfecció de les interpretacions curosament treballades i també—perquè no dir-ho?—la joventut dels executants, tots ells abrandats d'un magnífic entusiasme servit per una tècnica instrumental novella i vigorosa, fraparen els públics conscients de tot Espanya cada vegada que la varen recórrer...

Malhauradament, una persistent dolència del Mestre, ajornà les tasques de la brillant corporació, i ha estat precisament un altre violoncel·lista, el Mestre Gálvez Bellido, qui recollint l'hereuatge artístic de l'Orquestra da Camera l'ha feta novament revifar, assegurant-se per respecte als antecedents de la col·lectivitat, el concurs dels

principals integrants i solistes de les millors agrupacions sinfòniques de Barcelona: Orquestra Pau Casals, Grau Teatre del Liceu, etc.»

El programa que aquí ens oferiren, excel·lent per tots conceptes, deixà grata impressió en tot el públic que es congregà al nostre Teatre Carme la vetlla del 26 prop passat.

Poques vegades havíem copçat una tant gran compenetració entre els executants i l'auditori com la que s'establí en aquesta audició selectíssima. Ho palesaren ben clarament els inacabables aplaudiments que es tributaven als executants a cada execució de les obres, tant magnífiques, tant magistralment portades sota la batuta del Mestre Gálvez.

*Serenata*, de Mozart; *Suite Holberg*, de Grieg; *Aria de la suite en re*, de Bach; *Canzonetta*, de Mendelssohn; *Minuet*, de Gluck; *Nocturn*, de Borodin, i *Dansa hongaresa*, Brahms, foren executades amb tan gran precisió, i que el públic no es cansà d'ovacionar, siguent necesàri hisar *Nocturn*, de Borodin, a més de donar una altra *Dansa* de Brahms ultra la que ja figurava en el programa.

Fou doncs, una vetllada ben esplendent per la nostra Associació Musical i per l'Orquestra da Càmera per ço que a les moltes proves de complaença rebudes per els artistes i directors de la nostra entitat, l'hi afegim la nostra ben sincera.

A. C. M.



## Zemes Sardanístics

### III

#### Aplec de la Sardana

Una ballada de Sardanes a plena Naturalesa és sempre un tast de fina llepolia. Es una alegria qu'es va formant dies i dies dins el nostre pensament assaborejant de bell antuvi el que serà el nou Aplec.

I que és un Aplec de la Sardana? Es senzillament un dia de sana alegria. Es un dia en que deixem de banda la vida quotidiana per amarar-nos de sol, d'aire i de bona teca i ballar amb tot nostre dalit per la dança de la terra.

Heu's açi que la nit abans hom es troba d'allò més enfeinassat preparant el paquet de la minestra de tot el dia, una feina senzilla emprò molt complicada en aquells moments; després agafa la camisa d'esport amb el coll tombat i espitregat que deixarà al descobert la seva pell morena i vermella de sol, la resseguix amb atenció no fos cas que faltés un botó o que hi hagués una taca; el barret d'ales amples i les espardenyas noves de trinca també és repassat curosament; altres coses, petiteses si voleu, però qu'et porten una gran il·lusió I tot això ho posa aplegat, a punt de sortir.

I les noies? Ai, les noies! Si sapiguéssim l'interior seu, quantes coses ens dirien aquells llavis gentils, quantes esperances, quantes ilusions veslumen a través de la seva fantasia.

I arriba l'endemà i el sol ixent ilumina els corriols i camins plens de gent qu'es dirigeix al paratge on ha de fer-se l'Aplec.

Rialles i cançons omplen l'espai en aquella hora matinal. Paraules intencionades i paraules galanes són descamviades amb el somris als llavis.

A mida que van endinsant-se en la montanya els marjals es mostren plens de ginesta i ací o allà es veu una rosella solitària. De la corrúa de gent surt una colla de noies i joves i prompte la ginesta i la girestra i la rosella aixornen el pit d'elles i el trau d'ells.

I entre joiosa xerradissa i cants i rialles arriba aquella gentada al lloc de l'Aplec.

Qui més, qui menys tothom ha fet un dia de camp ja en família ja amb una colla d'amics. Comparant els dos casos gosariem a dir, deixant apart el respecte i l'alegria qu'ens dona estar aplegada tota la família, qu'em disfrutem més en el segon cas. Es una altra alegria aquesta, exenta de la tirania de l'ull vigilant dels pares. Ço no vol dir que siguem uns baligues-balagues ni que tinguem l'instint de fer mal. No, res d'això, quan hom surt d'excursió va amb l'esperit net de pecat, lluny de to-



ta malifeta. Sentim una gaubança dintre nostre que se'ns apodera completament abellint-nos davant de la Natura esplendorosa.

Doncs imagineu-vos aquesta alegria multiplicada qui sap les vegades; afegiu hi l'incentiu de dançar a camp lliure més d'una vintena de sardanes entre matí i tarda sonades per una, dues o tres renomades cobles, i encara més ajunteu-hi una gernació d'unes centes ànimes i tindreu una idea del que és un Aplec de la Sardana.

.....

A mida qu'els aplectistes arriben, llur primera feina és cercar lloc adequat per a passar el dia.

No costa gaire trobar una recolzada, o un petit terraplé o l'ombra fresquívol d'uns pins o d'uns castenyers. Aposentats allí, l'esmorzar acalla la gana qu'ens ha produït la caminata.

Sona la primera sardana i tota aquella joventut allí agermanada punteja la dança de Catalunya mentre els pares desde la seva "atalaia" contemplen el giravoltar de les gràcils rodones.

Una darrera l'altra, les cobles desgranen un enfilall de tonades cadascuna més melódica. Mai com ara s'ens ofereix la sardana en tota la seva magnificència.

Les cares dels dançaires són vermelles del sol, de les paraules joioses i oi més, del delit amb que salten.

Es succeeixen les sardanes i la joventut animosa no dona mostres de fatig.

Passa el matí i després de dinar continuen les sardanes.

Ara el lloc és petit per a tanta gent.

Han arribat més colles, la majoria llurs quefers els han privat arribar-hi el matí, qu'ins en vehícol per a esser-hi més depressa, o d'altres passejant poden gustar encara unes hores de les tonades de la tarda i de la alegria que produeix una festa de germanor.

Arreu es veu gent. Àdhuc en les vessants de les muntanyes veïnes s'hi belluguen colles que fugint del bullit han anat allí a esplaiar-se cadascú de diferent manera.

Els marjals, les pinedes, les fonts del voltant, tot el cercle que agafa els nostres ulls, s'hi dibuixen el vestits virolats de la nombrosa gentada.

Als volts del capvespre la gent emprén la tornada a llurs cases. Als més reraçagats les ombres de la nit els sorprenden a mig camí.

I per fi de programa, després de sopar, a la plaça es dona la última audició de la festa de germanor que ha fet que durant un dia oblidéssim les penes, alegries i fatics de la vida quotidiana, proporcionant nos una joia veritable i una mica més de fortitut.

Heu's-ací englobat la finalitat d'un Aplec de la Sardana.

Enguany pot dir-se que els dos aplecs sardanistes més importants (cabals, públic, cobles, organització, etc) són: el que organitzen cada any conjuntament els Foments de la Sardana de Barcelona i Sabadell i Conreadores de la Sardana de Terrasa i celebren en el magnífic bosc de Càn Feu de Sabadell; i el que conjumina el Foment de la Sardana de Badalona i té lloc en el bonic paratge anomenat "Font de les Monges" de la muntanya Montalegre.

Una lloança mereix el Foment badaloní doncs ell sol, pels seus propis me-



dis, contracta tres cobles i assoleix una vasta preparació quin resultat és que l'aplec a la "Font de les Monges" sigui, al meu entendre, més important encara que el del bosc de Càn Feu i per tant el primer de tota la terra catalana. Donem doncs lloança al Foment de la Sardana de Badalona.

I per acabar aquest article que assenyala una de les tasques més pri-

mordials de tot Foment, direm que l'aplec que celebrarà enguany el Foment de la Sardana de Calella sembla que serà d'una brillantor esplendorosa, doncs ademés de contractar dues o tres renomades cobles hi col·laborarà el prestigiós Orfeó Calellenc de la mateixa vila.

CASIMIR PRUNEDA BALOT

## Del llibre "Hores del poema eròtic"

### II

Amada d'un instant fou Marguerida.  
Avui l'he vista en un transport febril:  
duia la cabellera deseixida  
i els ulls nimbats d'una aureola humil.

Marguerida era tota joganera,  
remorosa i rient com el matí.  
Besava flonja i lentament. Era  
gràcil i pura com el gessamí.

Tenia una llum viva en la mirada.  
O menuda, superba, divinal!  
Son llavi era una flor gemada  
on hi somreien la bondat i el mal.

Fràgil el cos, de passions omplia  
la copa roja del plaer impur.

Marguerida cremava i es dalia  
per un afany de viure prematur.

### III

Amada fou, mes no volgua,  
que jo temia decandir  
aquella rosa que es trasmuda  
si el vent la gosa perculdir

Gira la fulla més encesa  
i llença flaire violent,  
però la càndida bellesa  
el vent retorç irreverent.

Ve que s'esfulla i es deslliga  
de tant donar-se al vent eixut;  
i el vent es riu d'aquella amiga  
que li donà la joventud.

RAMON DE CURELL



## CRONICA LOCAL

El dia 16 del prop passat Gener, i tal com anunciàrem en nostre número anterior, tingué lloc l'acte de presa de possessió canònica del càrrec de Rector d'aquesta parròquia.

L'acte va celebrar-se amb tota solemnitat. L'Ajuntament, va acudir-hi en plè i també feren acte de presència les autoritats civils, militars i eclesiàstiques adès d'un gran nombre de particulars.

A les moltes felicitacions rebudes i afegim la nostra ben sincera.

\*\*\*

Ha estat el legit president de la Cambra de Comerç d'aquesta, el prestigiós industrial N'Enric Wincke i Wischmeyer. Nostra enhorabona.

\*\*\*

L'indústria suro tapera atravessa un lleu període de crisi que ocasiona un restringiment de treball.

Tenim informes, però, de que es tracta d'una cosa passatgera.

\*\*\*

Contrasta amb la calma de l'indústria típica, el inusitat moviment de mercaderies en nostre port. De continuar així, es notará cada dia més la seva insuficiència. doncs sovintegen els casos en que els vaixells s'han d'esperar en mig de la badia que altres els hi cedixin lloc per atracar-se.

\*\*\*

Hem vist els preparatius que s'efectuen per comensar les obres de reparació del dic d'abric del nostre port.

\*\*\*

Havem tingut el gust de saludar al nostre amic i col·laborador En Casimir Pruneda i Balot. Celebrariem que la seva curta estança entre nosaltres li hagués sigut ben plaenta.

\*\*\*

Enguany ha passat gairebé desaparecebuda la Fira de Sant Antoni. Ja havíem notat en anys anteriors una disminució en la importància d'aquesta fira, però no s'havia arribat mai a l'indiferència d'enguany. Amics com som de les costums tradicionals de Palamós, sentim fortament que es perdin com s'ha perdut la fira de Sant Antoni.

\*\*\*

Ja que el nostre Magnífic Ajuntament s'ocupa tant activament de l'arranjament de carrers, en benefici de la seguretat dels veïns, bé estaria que desapareguessin els recs vulgarment dits dels horts, emplantats en els terrenys on s'ha de construir les escoles, doncs alguns d'ells, de més d'un metre de fondària i continuament plens d'aigües no gaire higièniques constitueixen un verdader perill per la quitxalla que enlluernada per l'amplitud d'aquells



terrenys, i per la seva proximitat a les escoles, el ha convertit en un dels seus camps de joc.

\*\*\*

Es veuen molt animants els balls de Carnaval que com cada any es celebren als Casinos del Port, Unió i Centre Republicà. Són dignes preliminars dels extraordinaris que es celebraran els dies de Carnaval.

\*\*\*

Han contret matrimonial enllaç en aquesta pa ròquia nostre volgut amic En Josep Camós i Gorgoll amb la gen-

til palamosina Na Rosa Reynés Trill.

Els hi adreçem moltes felicitacions.

\*\*\*

Durant el passat any de 1926 el moviment parroquial ha estat el següent: Matrimonis, 34—Defuncions: Homes, 37; Dones, 19; Nois, 2; Noies, 7; Total 65—Bateigs: Nois, 29; Noies, 25.

\*\*\*

L'Associació celebrarà el concert corresponent a l'actual mes de Febrer el dia 23. S'ens donarà a coneixer el joveníssim pianista en Jaume Roca, quines qualitats excepcionals prometen que sigui una vetllada ben agradable.

## Registre Civil

Mes de Gener

*Matrimonis.*—Josep Camós Gorgoll amb Rosa Reynés Trill.

*Defuncions.*—Francesc Güell Puig, de 85 anys d'edat, vidu; Magdalena Massot Fortià, de 79 anys vídua; Joan Pi Turró, de 49 anys, casat; Nicolás Tubau Gelís, de 53 anys, casat; Manel Carreras Planells de 57 anys, casat; Isabel Tauler Ponjoan, de 72, vídua; Joan Niells Parals, de 69, casat; Josep Caner Palet, de 83, vidu, Joan Comadira Pallí, de 68; Josefa Durán Plaja, de 6 dies; Antonia Durán Plaja, de 8 dias. Total, 11

*Naixements.*—Solèta Torrent Machuca, Marta Suquet Gelpi, Josep Sabat Abellí, Antonia Durán Plaja, Juli Roso Abellí. Total 5.

## Moviment del Port

Vaixells entrats durant el mes de Gener

Vapors nacionals:

Cervera, Cabo la Plata, Berga, Cabo Quejo, Vilafranca. Total 5.

Vapors estrangers:

Tensift i Mont-Doré, francesos; Cortés, Carpio Fenchurch i Cano, anglesos; Hektor, norueg; Gunborg, suec, Lafcomo i Corsón, nord americans; Miltiades, greg. Total 11.

Velers nacionals:

Servol 2.º, Joven Paquito, Fernando Gasset, Maria del Pilar, 2.ª Carmencita, Gorgonio 2.º, Ramona, Maria Luz. Total 8.

Velers estrangers:

Lilly, italià.



# J. Cabarrocas-Lluch

Tràfec Internacional

---

*Es complauen altament  
en oferir-vos el nou do-  
micili de la Casa Central*

VIA LAIETANA, 30  
**BARCELONA**

---

**Cases:**

PORT-BOU, CERBÈRE, PARÍS I BRUSEL·LES.

**Correspondències amb:**

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-  
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES



**Bicicletas** de todas marcas desde 150 Ptas.

**MAQUINARIA AGRICOLA "KRUPP,"**

**Aceites y Grasas Jarrion y Keystone**

Representante: **OSCAR CAPDEVILA** — Carretera Gerona, 3  
**Taller de Reparaciones** **PALAMOS**

Companyia de Segurs sobre la Vida,

**LA NATIONALE**

La mes important i de mes sòlids prestigis entre les companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

**LA PRÉSERVATRICE**

Companyia de Segurs contra Accidents Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Trànsvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**

**Rafel Carreras.-Palamós**

Llauneria i Lampisteria : Instal·lacions per aigua, gas i electricitat.  
**Carrer Baltimore, 69**

**Doctor Ramon  
Perpiñá Mas**

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

*Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.*

**Provença, 185. 1.-2**  
*(Entre Aribau i Universitat),*



**ANIS DEL TIGRE**  
**EL REI DELS ANISSATS**

**PROVEU-LO,**  
**SENS DUBTE ÉS EL MILLOR**

**ENRIC LLADÓ**

**ARENYS DE MUNT**  
**(BARCELONA)**





# Ciclos Sanromá

VENCEN INDISTINTAMENTE  
EN LOS VELÓDROMOS DE

**LLUCHMAJOR** : Carreras  
Internacionales

En serie: Primero, CARLO MESSORI  
70 vueltas: Primero, BULGARELLI




**ALGEMEMESI** :: 13 de Mayo 1926

50 vueltas: Primero, BULGARELLI  
Velocidad : Primero, C. MESSORI

Desafío entre STRADA-ALANDETE  
PRIMERA : ALF. STRADA  
TODOS SOBRE CICLOS

**SANROMA**



BALMES, 62  
TELÉFONO, 1445 A.

BARCELONA





# Hote! Ibérica :

Comte de l'Assalt  
BARCELONA  
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 pessetes :- Idem per llargues temporades a preus convencionals :- Coberts a 4 ptes. Es serveixen banquets a preus moderats i també es disposa de lloc per allotjar carabanes d'excursionistes amb un ESPLENDIT SERVEI.

# Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

III

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa



ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la casa Manuel Frères de Lausanne (Suiça) i

## Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARIS  
EXCLUSIUS :

**Pagès i Rocafort** (SUCCESSORS DE A. MASSANA)

Carrer de Fernando. VII, 14. — BARCELONA



# Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: **R. CASAS**

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA HISTÒRICA DE LA MÚSICA  
Lliçons particulars i a domicili.

Casa fundada en 1852

## Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes



Ronda de St. Pere, 7, ent. **Barcelona**

**Maquinària  
i Articles**  
PER LES ARTS  
DEL LLIBRE

Tipos d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUïDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.  
Telegrams "Artelibro".

**Casa C. Gorchs i Esteve** e **Barcelona**



# Miquel Sala. - Palamós

TALLER DE FUSTERIA MECANICA

Representant de la gran Companyiade Segurs «La Unió i El Fénix Espanyol  
Además contracta segurs d'incendis, vida, accidents, enfermetats i ruptura  
de cristalls. — Paper per embalatge de taps.

DIPOSIT dels Materials de la CASA **URALITA, S. A.**

CARRER DEL MOLL, 1 i 3

## POLVOS "GANO"

D'US INDISPENSABLE  
PER CRIAR SANS I  
GRASSOS ALS PORCS

Demaneu-lo en totes les Droguerías  
No us fieu de les Imitacions

## **AGRICULTORS!!**

empleeu per tota classe de cultius

**L'ADOB FRUCTIDOR**

venda a tot-arreu

Fabricant: Josep Monclús Balagué .. TORTOSA

